

Jel; 12:1-12.

A Jelenések könyvének szimbólumforgatagában, nagyjából a könyv közepén, a most olvasott igeszakaszban, felbukkan egy egészen új kép, a napba öltözött asszony. Kicsit kilóg e kép a környezetéből, a könyv egészéből. Hiszen a könyv ezt megelőző, s majd ezután következő részei a földi élet nyomorúságaival, a mennyei istentisztelet dicsőségével, a földet érő csapásokkal, Isten igazságos ítéletével, sok harccal, fájdalommal és vérrel, majd Isten végső győzelmével foglalkozik. Hogy kerül hát ide, e sok csapás és harc kellős közepébe egy nő alak, a napba öltözött asszony csillagkoszorúta, ragyogó szépségével, kiszolgáltatott nőiességével? Mit akar kifejezni ez az újabb mennyei jelenés?

Isten azt mutatja meg nekünk ezzel a mennyei alakkal, hogy a kozmikus harcnak a központjában az élet áll, hiszen ez a nő áldott állapotban van. A napba öltözött asszony szülni készül. Szépsége nem önmagáért való szépség, léte nem meddő csillogás. **A napba öltözött asszony szépsége az életet hordozza.** Az életet, mely Isten teremtménye, Isten akarata, Isten ajándéka. Az életet, mely magától sohasem jön létre. Az életet, mely több minden más teremtménynél, több az erős szelek zúgásánál, több a roppant sziklák erejénél, több a hatalmas tenger örök mozgásánál, s több a csillagok milliárdjainál, de még a nap vakító fényénél és felfoghatatlan forróságánál is. Mindezek ugyanis az életnek csak hátterei és díszei. Az élet ezeknél több azzal, hogy érezni képes. Tud szenvedni, örülni, sőt szeretni is. Az élet ilyen isteni tulajdonságokat hordoz, s így Isten valóságát a tárgyagnál gazdagabban tükrözni képes. És az élet ott tündöklök a napba öltözött asszony képében a mennyei magasságban, a földi harcok felett, Istentől felékesítve. Isten szemében ilyen értékes az élet. Mennyei dicsfénybe öltözteti, és „magas polcra” helyezi.

Viszont megmutatkozik az is e mennyei látomásban, hogy mennyire törekeny, sebezhető és védelemre szoruló az élet. A napba öltözött asszony születől gyötrődve kiáltozott. Az életet „nem adják ingyen”, s maga az élet fájdalommal jár. Az, hogy Isten magas polcra teszi az életet, nem jelenti azt, hogy fájdalommentességet is biztosít neki. A tárgyagnak, élettelen dolgoknak, holttesteknek semmi sem fáj. Az élethez viszont hozzátartozik a fájdalom. Tudom, hogy ez ellen berzenkedünk, de mégis így van. Az élet születése és hordozása egyaránt szenvedéssel jár. Nyilván szükséges fájdalmak ezek. Az asszony megszenved gyermekéért, s láss csodát, nem csak gyermek születik, hanem megszületik vele együtt az anyai szeretet is. Jó fájdalmak ezek.

De az élet nem csak ilyen „jó fájdalmakkal” találkozhat. Nem csak olyannal, ami építeni, szeretetre tanítani, Krisztus képére formálni akar. A látomásban megjelenik az életet elpusztítani akaró erő is. Megjelenik a sárkány hét fejével, tíz szarvával, a maga torz formájával. Neki nincs Istentől való csillagkoszorúja, ő önmagának alkot diadémeket, magának keres dicsőséget. Ő az Istentől való szépséget, a csillagok sokaságát, csak a pusztításra használja. Nem vigyáz rájuk, hanem leszórja őket a földre, ahol nem ragyoghatnak, viszont leestükben ártanak. Az élettelenes erőket jeleníti meg a sárkány a látomásban. És ez a sárkány odaállt a napba öltözött asszony elé, akiből az új élet világra jönni készült, hogy mikor az élet megszületik, rögtön a pusztulás prédájává legyen. S aztán a látomás folytatódik, s e látomásban további figyelemreméltó dolgok történnek, de mi egy kicsit álljunk meg itt!

Mert a sárkány ott áll a szülő nő előtt azóta is. És a sárkány ott áll újra és újra, és ott is fog állni mindaddig, míg a jelenések könyvének próféciái maradéktalanul be nem teljesülnek. A sárkány ott áll a nő előtt, hogy elnyelje gyermekét. Miféle sárkány ez? Hol van ez a sárkány? – Isten azért mutatja meg ezt a sárkányt a maga leplezetlen valóságában a látomásban, hogy leleplezze, hogy a mindennapi élet valóságában álcázott formájában is felismerjük a pusztítani akaró, gonosz sárkányt. Mert a földi valóságban e sárkány nagyon ügyesen álcázza magát, de a szándéka ma is ugyanaz, meghíúsítani, elnyelni az életet.

Hogy jelenik meg ma ez a sárkány? Igyekszik megfosztani a nőket az anyaságtól. S megjelenik – persze álcázott módon – mint felelősség. *„Még nincs három diplomám, nincs ötszobás lakásom, még nem szülhetek gyereket. Hisz mégis, mire?”* *„Nem szülök még, mert fiatal vagyok, ráérek arra később is. Most még élvezzük egy kicsit egymást, s élvezzük az életet...”* – mondhatja a sárkány hedonista feje. *„Nem szülök többet, mert ez az egy is nagyon fájdalmas volt”* – adja szánkba a szót a sárkány félelem-feje. *„Inkább a meglévőnek adok meg mindent, mint hogy még egyet vállaljak.”* – szól a sárkány anyagelvű feje. *„Jobb neki is, ha elvetetjük, minthogy betegen vagy szegényen éljen.”* – gyözköd minket a sárkány humanista-jóléti feje. És a sárkány ki nem fogy a jobbnál jobb érvekből, melyekkel meggyőzi az embereket, hogy ne teljesítsék Isten akaratát, ne fogadják el Isten ajándékát, s ne hozzák világra az újabb életet. A sárkány ma ugyanis már addig se vár, míg az élet világra jön. Ha teheti, már az élet csírázását is meggátolja, avagy felfalja már az anyaméhben az induló életet. Mert a sárkány utálja az emberi életet. Utálta is mindig, ezért volt embergyilkos kezdettől fogva, ahogy Jézus nevezi János evangéliumában (Jn; 8:44).

Az anyaság viszont Isten életakarátát hordozza. Ezért ma, mikor az anyák napját ünnepeljük itt a gyülekezetben, mondjuk el, hogy a napba öltözött asszony minden édesanyjának a szimbóluma. Sok nő úgy tekint magára, mikor gyermeket vár, hogy *„elcsúfult az alakom, megnőtt a hasam, s olyan lettem, mint egy tehén”*. Isten ellenben nem így látja azokat a szeretett leányait, azokat az ifjú asszonyokat, akik az ő életakarátának a szolgálatában állnak. Hanem úgy, mint akik ragyognak a szépségtől, mint a nap, s fejüket csillagkoszorú ékesíti. Mert ilyen becses az Isten előtt, aki felvállalja, hogy az anyasággal a teremtés eszközévé válik. Ilyen szent dolog ugyanis az anyaság az Isten előtt. Mert Isten tudja, hogy az anyaság fájdalommal jár („fájdalommal szüled gyermeked – mondja Évának az Édenben a bűneset után), de – noha az anyaság nem szentség – mégis az üdvösség ígérését csatolja az ige hozzá, mikor így beszél az asszonyról, *„üdvözüül, ha gyermeket szül, ha megmarad józanul a hitben, a szeretetben és a szent életben”* (1Tim;2:15). Isten ilyen nagyra értékeli az édesanyákat, és az anyaságot.

A napba öltözött asszony szimbóluma azonban túlmutat az anyaságnak ezen az általános értelmén. Szükséges is ez, mert a sárkány élettelenes harca nem fejeződik be azzal, hogy a gyermek megszületik. A sárkány nem vonja meg a vállát, s mondja, no jó, akkor ez már hadd éljen boldogan. Sőt. Ha a gyermek megszületik, akkor válik csak igazán aktívvá, s el

akarja pusztítani a gyermekeket és az anyákat is. Ezért szükség volt egy anyára, aki egy olyan fiút szült, aki legyőzi a sárkányt. Ez az anya, akit Isten már a bűneset utáni percekben megígért: szűz Mária. Az Úr engedelmes szolgáló leánya, aki tudta azt mondani Isten szavára: *legyen a te beszéded szerint (Mt; 1:18)*. Elvállalta az anyaságot, mely először csak gyalázatot hozott neki, s megszülte az isteni gyermeket. Mert úgy tetszett a mindenség Urának, hogy az anyaság szent csatornáját használja fel arra, hogy eljőjön e világba. A Fiúisten, mikor emberré lett, asszonytól született. S természetesen a sárkány abban a pillanatban rá is támadt. Heródes féltékenyében öltött testet a sárkány, és a betlehem-i kisdedekre támadt. Le is gyilkolta valamennyit. De megmutatkozott abban a történetben is, hogy az ANYA, aki Isten üdvakaratóiban engedelmesen jelenvolt, Isten szeretetében és Isten oltalma alatt állt. – ismerjük a történetet, hogy az angyal figyelmeztette Józsefet, Mária és Jézus gondviselőjét, s tudjuk miként menekült el a gyilkosság elől Egyiptomba a szent család. A harc persze ezzel nem ért véget. A sárkány, az ember ősi ellensége, továbbra is dühödten támadt Jézusra és Máriára. Az agg Simeon próféciaja: *„a te lelkedet is éles kard járja át” (Lk; 2:35)* jelzi, hogy Máriának sem lesz egyszerű, békés, támadásoktól mentes az élete. Jézusról pedig konkrétan tudjuk, hogy mi mindent kellett kiállnia, míg végül engedelmeségével, önfeláldozó szeretetével és dicsőséges feltámadásával végleg legyőzte a pusztító sárkányt. Az élet győzött Jézus által a halál felett. S e győzelem a mennyben teljessé, a földön pedig láthatóvá lett.

De a földön a harc még ma is folytatódik. A sárkány a földre levettetett, s jaj a földnek, mert a sárkány dühödten harcol az élet ellen, mert tudja, hogy kevés ideje van. Csupán néhány röpke évtized áll rendelkezésére, hogy egy embert az örök halálba rántsion. De jelen van a földön a napba öltözött asszony is, aki az Anyaszentegyház. A sárkány mindent megtesz, hogy az Anyaszentegyház ne tudja újjászülni, az örökéletre segíteni az embereket. Próbálja lejártni, korrumpálni, bemocskolni és elpusztítani a napba öltözött asszonyt, az anyaszentegyházat. És próbálja megakadályozni, hogy az emberek az újjászülő Anyaszentegyházra és az Atyaistenre rátaláljanak. A harc ma a te lelkedért, a te örökéletedért, illetve örökéleted ellen folyik. A sárkány mindent megtesz. Ha lehet, el se indulj a hit útján. Ne is hallj Istenről. Meg se légy keresztelve. De ha meg is keresztelték, ha ki is nyílt előtted a menny kapuja, ne akarj belépni rajta. És a sárkány mutat neked csillogó üvegyöngyöket. Inkább keress sok pénzt, vagy sportoljál, vagy táncolj, vagy randevúzz, vagy főzz, vagy bármit csinálj, csak istentiszteletra ne menj. Esténként nézz filmet, reggelként munkába siess, csak ne imádkozz, csak Bibliát kinyitni ne legyen idő. A gonosz olykor csábít, máskor fenyeget téged. Van, amikor meg az Istennel szemben egyszerűen félelmet ébreszt. Ne bízz benne, ne merd átadni teljesen magad. Nem baj, ha hallgatod az igét, csak ne cselekedd, s ne kötelezd el magad az Isten mellett. Hallgasd, de ne keresztelkedj, ne konfirmálj, ne térj meg, ne legyen életed Isten kezébe tett élet. Ez a sárkány célja, mert akkor végül elnyelhet téged. A harc érted folyik, s ha újjászülettél, és megtértél, és átadtad és elkötelezted magad, akkor se ér véget. A sárkány dühös rád, és gyűlöl, és szeretne Isten kezéből kiragadni téged. De mégsem kell félned. Nem kell félned, csak hinned. Hinni, hogy ha Istent szereted, minden a javadra lesz. Még a sárkány szurkapiszkája is, mert Isten majd a javadra fordítja. Hinned, hogy tényleg az a jó, amit Isten tanácsol neked, tényleg az a jó, ha Istennek engedelmeskedsz. Hinned, hogy ha Istent szereted, semmi el nem választhat tőle. Mert ha Isten újjászülettél gyermeke vagy, akkor ő maga védelmez meg, s vezet el téged, még akár a sárkány ösztüzén keresztül is az örök boldogságra, az örökéletbe. Adja Isten, hogy mind el is juthassunk oda, sőt másokat is mint az Anyaszentegyház részei odavezethessünk. Ámen.

1. Milyen jellemzői vannak a napba öltözött asszonynak?
 2. Milyen jellemzői vannak a sárkánynak?
 3. Mit csinál az asszony és mit akar csinálni a sárkány az első öt vesben?
 4. Az igemagyarázat milyen értelmeket ad a napba öltözött asszony szimbolumának?
 5. Mit jelenít meg a sárkány szimbóluma?
- a) Milyen életellenes erők működnek ma a világban? Mi gátolja például, hogy a családokban a gyerekek bőségesebben szülessenek? Próbáljátok elkülöníteni az okokat az ürügyektől!
 - b) Gondoltál már arra, hogy az édesanyák Isten teremtő munkájába kapcsolódnak bele?
 - c) Mi mindenről érzed úgy, hogy el akarja nyelni az örökéletedet? Mit tehetsz azért, hogy ez ne sikerüljön?
 - d) Mit tehetsz a „sárkány elleni” küzdelemben mások életének a megmentéséért?
 - e) A szülő-gyermek gyermek-szülő kapcsolat nem föltétlen egyszerű. Neked hogyan alakult ez az életedben? Mennyire tudják ezek a kapcsolataid felmutatni az Istentől való szeretetet?